

F. t. l. vedr. retsplejeloven m.m.

Bestemmelsen i § 627, nr. 1, svarer med sproglige ændringer til den nugældende § 612, stk. 1, nr. 1.

§ 627, nr. 2, afløser den nugældende regel i § 612, stk. 1, nr. 2. Bestemmelsen foreslås formuleret på samme måde som i § 486, stk. 2, om fremskyndet tvangsfuldbyrdelse. Forslaget indebærer, at fordringshaveren skal antagelig gøre, at muligheden for senere at opnå dækning ellers vil blive væsentligt forringet. Fuldt bevis kræves ikke, men i mangel heraf må fordringshaveren stille sikkerhed, selv om fordringen er forfalden og ubestridt. Beviskravet er således mindre end i forbudstilfælde, jf. lovforslagets § 642.

Da der efter søloven ikke længere kan gøres arrest for bodmerigæld, foreslås bestemmelsen i den nugældende § 612, stk. 2, ophævet.

Til § 628

Reglen i *stk. 1* svarer med sproglige ændringer til den nugældende § 627, stk. 2, 2. pkt.

Reglen i *stk. 2* svarer til den nugældende § 614, stk. 3.

Til § 629

Bestemmelsen afløser den nugældende § 627, stk. 2, 1. og 3. pkt., og er formuleret således, at det præciseres, at fogedretten kan justere eller omgøre kravet til fordringshaverens sikkerhedsstillelse helt frem til det tidspunkt, hvor arresten foretages. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2. og betænkningen side 46-47.

Til § 630

Den foreslåede regel i *stk. 1* svarer til den nugældende § 615 med den ændring, at kravet til skyldnerens sikkerhedsstillelse udvides til også at omfatte anslåede renter og omkostninger frem til det tidspunkt, hvor udlæg kan foretages.

Stk. 2 svarer med sproglige ændringer til den nugældende § 630.

Til § 631

Bestemmelsen i *stk. 1* afløser den nugældende § 627, stk. 1. Kravene til anmodningens indhold er skærpede, idet det nu kræves, at de konkrete omstændigheder, som truer rekvirentens fyldestgørelse, skal angives i anmodningen.

Bestemmelsen i *stk. 2* afløser og supplerer bestemmelserne i de nugældende regler i § 614, stk. 1, § 616, § 617, § 625, § 626, § 628, § 629 og § 632. De i bestemmelsen indeholdte henvisninger understreger den nære sammenhæng mellem arrest og udlæg med hen-

syn til fremgangsmåden under forretningen og for så vidt angår sikringsakter i forhold til godtroende trediemænd.

Justitsministeriet er opmærksom på, at de mange henvisninger i *stk. 2* – på samme måde som i § 646, stk. 2, om forbud – kan gøre overskueligheden af reglerne noget mindre. For at undgå, at lovstoffet forøges ganske betydeligt, er det imidlertid lovteknisk fundet forsvarligt at anvende disse henvisninger, der er gjort mere præcise end efter de gældende regler, f.eks. § 632 og § 652 (hvoraf den sidste bestemmelse lyder således: »I øvrigt bliver med de lempelser, som følger af forholdets beskaffenhed, de regler at anvende, som i det foregående kapitel, navnlig §§ 625-29 samt §§ 633-34 og 636-45, er givne om arrest«).

I forhold til de nugældende regler tilvejebringes der ved henvisning til § 489, *stk. 1*, udtrykkelig hjemmel for, at fogedretten kan afvise en ufuldstændig anmodning om arrest, men henvisningen til § 488, *stk. 3*, indebærer, at fogedretten i sådanne tilfælde kan indrømme fordringshaveren en frist til at berigtige forholdet. Henvisningen til § 489, *stk. 2*, giver fogedretten mulighed for at henvise en forkert indbragt anmodning til rette fogedret.

Henvisningen til § 491 giver fogedretten ret til i samme omfang som i andre fogedsager at fastsætte tid og sted for forretningen. Bestemmelsen forudsættes anvendt under hensyn til retsmidlets særlige karakter, således at arrestforretninger normalt vil kunne berammes med meget kort varsel, og således at der i vidt omfang tages hensyn til fordringshaverens ønsker. Det må fremhæves, at der i arrestforretninger ofte vil være grundlag for at påbegynde forretningen på skyldnerens bopæl. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3. og betænkningen side 47-48.

Henvisningerne til § 493 og § 494 overfører de i udlægstilfælde gældende regler om underretning og indkaldelse af skyldneren til arrestforretningen. Det må understreges, at den i forslaget § 627, nr. 2, indeholdte arrestbetingelse hyppigt vil gøre det påkrævet efter § 493, stk. 2, at undlade underretning til skyldneren om tid og sted for forretningens foretagelse.

Efter de gældende regler savner fogedretten udtrykkelig hjemmel til at udsætte en arrestforretning. Det er i betænkning nr. 634/1971 om udlæg og udpantning side 59 antaget, at udsættelse kan ske uden udtrykkelig hjemmel. Det er dog fundet mest hensigtsmæssigt at tilvejebringe udtrykkelig hjemmel ved henvisning til § 502, men bestemmelsen må praktiseres med betydelig tilbageholdenhed af hensyn til arrestinstituttets effektivitet.

Reglerne om genoptagelse af fogedforretninger i retsplejelovens § 504, nr. 1 og 4, foreslås overført til